

կանն» (անդ): Ասոր համար թերեւս Որբելեան կ'ըսէ անորոշաբար՝ թէ թանահատք կ'ընթրէին «ընդ երկուս» (116): Վերջապէս այդ ժամը կը փոփոխուի ցերեկի երկարութեան ու կարճութեան համեմատ:

Միջին դարու հայ վանականին անհամբերութիւնը սակայն չի հանդուրժեր հնոց երկար ծոմապահութեան, և սովորութեամբ կը լուծէ զայն «ի վեց ժամն» (Մատ. 16): Գոնէ յայտնի է այս Սիւնեաց մէջ ժողարու վերջերը, և այսպէս կը պատուիրէ Մատթէոս, Եւագրի նոյն ժամուն արգելքը (222-3) փոխելով առաւօտուն:

3. — Կոչնակահարուրդիւն: — Վանական վրդ. չգիտեմ՝ ո՞ր երեւակայական աւանդութեան յեցած, կ'ըսէ՝ թէ Նոյի տապանը շինելու ժամանակ կերակրոյ ժամուն «կոչնակով ձայնէին ի հացն» (Հրց.). կարեւոր տեղեկութիւն, որոյ մէջ հեռաւոր ջրհեղեղէն աւելի դիւրին է մեզ՝ նոյն կրօնաւորի ժամանակակից միանձանց սովորոյթը նշմարել: Մենաստանաց ընդարձակութիւնը, միացած յաճախ խրճիթաց ցրուածութեան հետ, կը ստիպէր զանոնք հաւաքել ի ձայն ժամահարի¹: Կու գային

1. Գործուոյս մանրամասն նկարագիրը տուած եմ ի Բագմվ. կԸ, 193: